

Bilag 2.

Lønningsraadet. København, den 8. Marts 1920.

I Skrivelse af 21. f. M. har Folketingets Lønningsudvalg udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet vedrørende et af Folketingets Finansudvalg fremsendt af Handelsministeren i Skrivelse af 29. Januar d. A. stillet Ændringsforslag til Finansloven for 1920—21 om, at der bevilges 1100 Kr. til Honorering af Overarbejde ved Statsprøveanstalten.

Det fremgaar ikke af Handelsministeriets Skrivelse, efter hvilke Regler disse Overarbejdspenge tænkes ydet, ligesom det heller ikke i nogen Henseende foreligger oplyst, om de i Statstjenestemandsløvens § 1291 fastsatte Betingelser for Ydelse af Overarbejde er til Stede. Efter de i Ministeriets Skrivelse anvendte Udtryk er det i øvrigt efter Raadets Mening mest sandsynligt, at de paagældende Arbejdsydelser ikke skal vederlægges gennem Overarbejdsbetaling, men muligvis gennem et særligt Honorar (jfr. Statstjenestemandsløvens § 41). Men da Honorarspørgsmaalet ved en særlig Aftale mellem Finansudvalget, Finansministeren og Lønningsraadet er henvist til Behandling i Raadet, og Regler for Overarbejdspenges Ydelse ifølge Statstjenestemandsløvens § 48, Stykke 4, ikke kan gives, før Raadet har haft Lejlighed til at udtale sig, og der intet af Handelsministeriet er forelagt Raadet vedrørende den ovennævnte Bevilling til Statsprøveanstalten, maa Lønningsraadet henstille, at nævnte Ændringsforslag ikke tiltrædes.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Lønningsudvalg.

Bilag 3.

Lønningsraadet. København, den 8. Marts 1920.

I Skrivelse af 25. f. M. har Folketingets Lønningsudvalg udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet vedrørende to fra Finansudvalget oversendte af Undervisningsministeren i Skrivelser af 6. og 13. f. M. stillede Forslag vedrørende Forhøjelse af Vederlaget til Assistenterne henholdsvis ved Gymnastikinspektionen og Haandarbejdstilsynet.

Da Lønningsraadet ikke mener, at Vederlag, der udmaales i Timebetaling eller pr. Præstation, bør inddrages under den almindelige Regulering af Honorarer, hvorom Raadet forbereder en Indstilling, har Raadet for sit Vedkommende intet at indvende imod, at det stillede Forslag gennemføres. Dog maa man henstille, at en Del, f. Eks. $\frac{1}{4}$, af den samlede Sum, hvortil Betalingen efter Forslaget ansættes, bliver betragtet som midlertidig, der altsaa bortfalder, hvis ikke ny Bevilling opnaas paa næste Finanslov. Ændringsforslagene bør i saa Fald omformes saaledes, at en Del af Forhøjelsen opføres i Finanslovsforslaget som et overordentligt Beløb.

P. R. V.

K. H. KOFOED.

Til Folketingets Lønningsudvalg.

Bilag 4.

Lønningsraadet. København, den 8. Marts 1920.

I Skrivelse af 4. d. M. har Folketingets Lønningsudvalg udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet vedrørende et fra Folketingets Finansudvalg af Mi-
Udvalgenes Betænkninger m. m.